

LEGE nr. 303 din 28 iunie 2004 (**republicată**)

privind statutul judecătorilor și procurorilor

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 826 din 13 septembrie 2005

Data intrării în vigoare 13-09-2005

Formă consolidată valabilă la data 01-01-2006

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 01-01-2006 până la data de 04-03-2006

Atenție, se afisează forma consolidată a LEGE nr. 303 din 28 iunie 2004(Republicata 1) din Monitorul Oficial nr.826 din 13-09-2005

*) Textul inițial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 826 din 13 septembrie 2005. Aceasta este forma actualizată de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra Neamt până la data de 1 ianuarie 2006, cu modificările și completările aduse de [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 148 din 3 noiembrie 2005](#).

**) Republicată în temeiul [art. XII al titlului XVII din Legea nr. 247/2005](#) privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, dându-se textelor o noua numerotare.

[Legea nr. 303/2004](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 29 iunie 2004 și a mai fost modificată prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2004](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.168 din 9 decembrie 2004, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 71/2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 11 aprilie 2005.

Titlul I

Dispoziții generale

Capitolul I

Notiuni și principii

Articolul 1

Magistratura este activitatea judiciară desfășurată de judecători în scopul infaptuirii justiției și de procurori în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor.

Articolul 2

- (1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile prezentei legi.
- (2) Judecătorii inamovibili pot fi mutați prin transfer, delegare, detașare sau promovare, numai cu acordul lor, și pot fi suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.
- (3) Judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.
- (4) Orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoră să respecte independența judecătorilor.

Articolul 3

- (1) Procurorii numiți de Președintele României se bucura de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii.
- (2) Procurorii care se bucura de stabilitate pot fi mutați prin transfer, detașare sau promovare, numai cu acordul lor. Ei pot fi delegați, suspendați sau eliberați din funcție în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Articolul 4

- (1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.
- (2) Judecătorii nu pot refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

Capitolul II

Incompatibilități și interdicții

Articolul 5

(1) Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii.

(2) Judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de infaptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat ca existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.

(3) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul auxiliar de specialitate sunt obligați să dea, anual, o declarație pe propria răspundere în care să menționeze dacă soțul, rudele sau afinii până la gradul al IV-lea inclusiv exercită o funcție sau desfășoară o activitate juridică ori activități de investigare sau cercetare penală, precum și locul de muncă al acestora. Declarațiile se înregistrează și se depun la dosarul profesional.

Articolul 6

(1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților și personalul auxiliar de specialitate sunt obligați să facă o declarație autentică, pe propria răspundere potrivit legii penale, privind apartenența sau neapartenența ca agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică.

(2) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică declarațiile prevăzute la alin. (1). Rezultatele verificărilor se atașează la dosarul profesional.

(3) Dispozițiile Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică se aplică în mod corespunzător.

Articolul 7

(1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor nu pot fi lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) completează, anual, o declarație autentică, pe propria răspundere potrivit legii penale, din care să rezulte că nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.

(3) Consiliul Suprem de Apărare a Tarii verifică, din oficiu sau la sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii ori a ministrului justiției, realitatea declarațiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Încălcarea dispozițiilor alin. (1) conduce la eliberarea din funcția deținută, inclusiv cea de judecător sau procuror.

Articolul 8

(1) Judecătorilor și procurorilor le este interzis:

- a) să desfășoare activități comerciale, direct sau prin persoane interpușe;
- b) să desfășoare activități de arbitraj în litigii civile, comerciale sau de alta natură;
- c) să aibă calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome;
- d) să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. c), judecătorii și procurorii pot fi acționari sau asociați ca urmare a legii privind privatizarea în masa.

Articolul 9

(1) Judecătorii și procurorii nu pot să facă parte din partide sau formațiuni politice și nici să desfășoare sau să participe la activități cu caracter politic.

(2) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca în exercitarea atribuțiilor să se abțină de la exprimarea sau manifestarea, în orice mod, a convingerilor lor politice.

Articolul 10

(1) Judecătorii și procurorii nu își pot exprima public opinia cu privire la procese aflate în curs de desfășurare sau asupra unor cauze cu care a fost sesizat parchetul.

(2) Judecătorii și procurorii nu pot să dea consultații scrise sau verbale în probleme litigioase, chiar dacă procesele respective sunt pe rolul altor instanțe sau parchete decât acelea în cadrul cărora își exercită funcția și nu pot îndeplini orice altă activitate care, potrivit legii, se realizează de avocat.

(3) Judecătorilor și procurorilor le este permis să pledeze, în condițiile prevăzute de lege, numai în cauzele lor personale, ale ascendenților și descendenților, ale soților, precum și ale persoanelor puse sub tutela sau curatela lor. Chiar și în asemenea situații însă judecătorilor și procurorilor nu le este îngăduit să se folosească de

calitatea pe care o au pentru a influența soluția instanței de judecată sau a parchetului și trebuie să evite a se crea aparenta ca ar putea influența în orice fel soluția.

Articolul 11

(1) Judecătorii și procurorii pot participa la elaborarea de publicații, pot elabora articole, studii de specialitate, lucrări literare ori științifice și pot participa la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic.

(2) Judecătorii și procurorii pot fi membri ai unor comisii de examinare sau de întocmire a proiectelor de acte normative, a unor documente interne sau internaționale.

(3) Judecătorii și procurorii pot fi membri ai societăților științifice sau academice, precum și ai oricăror persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial.

Titlul II

Cariera judecătorilor și procurorilor

Capitolul I

Admiterea în magistratura și formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor

Articolul 12

Admiterea în magistratura a judecătorilor și procurorilor se face prin concurs, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații.

Articolul 13

Admiterea în magistratura și formarea profesională inițială în vederea ocupării funcției de judecător și procuror se realizează prin Institutul Național al Magistraturii.

Articolul 14

(1) Admiterea la Institutul Național al Magistraturii se face cu respectarea principiilor transparenței și egalității, exclusiv pe bază de concurs.

(2) La concursul pentru admiterea la Institutul Național al Magistraturii se poate înscrie persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;
- b) este licențiată în drept;
- c) nu are antecedente penale sau cazier fiscal;
- d) cunoaște limba română;
- e) este apta, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției. Comisia medicală se numește prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății.

Articolul 15

(1) Concursul de admitere se organizează anual la data și locul stabilite de Institutul Național al Magistraturii, cu aprobarea Consiliului Superior al Magistraturii. Data, locul, modul de desfășurare a concursului de admitere și numărul de locuri scoase la concurs se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

(2) Datele prevăzute la alin. (1) se aduc la cunoștința și printr-un comunicat care se publică în trei cotidiane centrale.

(3) Pentru înscrierea la concursul prevăzut la alin. (1), candidatul plătește o taxă al cărei cuantum se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de cheltuielile necesare pentru organizarea concursului.

(4) Consiliul Superior al Magistraturii stabilește în fiecare an numărul de cursanți, în funcție de posturile de judecători și procurori vacante, precum și de cele care vor fi înființate.

(5) Comisia de admitere, comisia de elaborare a subiectelor și comisia de soluționare a contestațiilor sunt numite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Verificarea dosarelor candidaților și îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) se realizează de comisia de admitere.

(6) Rezultatele concursului se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(7) Candidații nemulțumi de rezultatele concursului pot formula contestații în termen de 3 zile de la afișare la comisia de soluționare a contestațiilor. Aceasta le va soluționa în termen de 3 zile. Decizia comisiei de soluționare a contestațiilor este irevocabilă, dispozițiile alin. (6) fiind aplicabile în mod corespunzător.

Articolul 16

- (1) Cursanții Institutului Național al Magistraturii au calitatea de auditori de justiție.
- (2) Formarea profesională inițială în cadrul Institutului Național al Magistraturii consta în pregătirea teoretică și practica a auditorilor de justiție pentru a deveni judecători sau procurori.
- (3) Durata cursurilor de formare profesională a auditorilor de justiție este de 2 ani. După primul an de cursuri, auditorii de justiție optează, în ordinea mediilor și în raport cu numărul posturilor, pentru funcția de judecător sau procuror.
- (4) În perioada cursurilor, auditorii de justiție efectuează stagii de practică în cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, asista la ședințele de judecată și la activitatea de urmărire penală, pentru a cunoaște în mod direct activitățile pe care le desfășoară judecătorii, procurorii și personalul auxiliar de specialitate.
- (5) Programul de formare profesională a auditorilor de justiție se aproba de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

Articolul 17

- (1) Auditorii de justiție beneficiază de o bursa având caracterul unei indemnizații lunare corespunzătoare funcției de judecător stagiar și procuror stagiar, în raport cu vechimea pe care o au ca auditori.
- (2) Bursa auditorilor de justiție prevăzută la alin. (1) are natura și regimul juridic al unui drept salarial și se stabilește pe baza indemnizației brute prevăzute de lege pentru judecătorii și procurorii stagiați, la care se vor calcula reținerile pentru obținerea indemnizației nete, urmând a se vira obligația angajatorului și a asiguraților la asigurările sociale de stat, precum și obligația angajatorului și a asiguraților privind contribuția la asigurările sociale de sănătate. Auditorii de justiție beneficiază de indemnizație și în perioada vacanțelor.
- (3) Indemnizațiile auditorilor de justiție se plătesc din fondul prevăzut în bugetul anual aprobat al Consiliului Superior al Magistraturii.
- (4) Auditorii de justiție beneficiază de drepturile prevăzute de art. 79 alin. (4) și (5), care se aplică în mod corespunzător.
- (5) Perioada în care o persoană a avut calitatea de auditor de justiție, dacă a promovat examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.
- (6) Prevederile alin. (1)-(3) și (5) se aplică și auditorilor de justiție proveniți din alte țări, pe baza înțelegerilor încheiate cu ministerele de justiție din țările respective.

Articolul 18

- (1) Abaterile disciplinare ale auditorilor de justiție de la îndatoririle ce le revin potrivit legii sau Regulamentului Institutului Național al Magistraturii se sancționează disciplinar.
- (2) Constituie abateri disciplinare:
 - a) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor ce le revin;
 - b) atitudinile ireverentioase față de colegi, personalul de instruire și de conducere al Institutului Național al Magistraturii, precum și față de persoanele cu care intră în contact în perioada efectuării stagiului;
 - c) absentele nemotivate de la cursuri, dacă acestea depășesc 8 ore într-o luna.
- (3) Sancțiunile disciplinare aplicabile auditorilor de justiție sunt:
 - a) avertismentul;
 - b) diminuarea bursei cu până la 15% pe o perioadă de la o luna la 3 luni;
 - c) diminuarea bursei proporțional cu numărul absențelor nemotivate, dacă acestea depășesc 8 ore într-o luna;
 - d) exmatricularea din Institutul Național al Magistraturii.
- (4) Avertismentul se aplică, în scris, de directorul Institutului Național al Magistraturii și poate fi contestat la consiliul științific al institutului.
- (5) Sancțiunile prevăzute la alin. (3) lit. b), c) și d) se aplică de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii.
- (6) Hotărârile consiliului științific prevăzute la alin. (5) pot fi atacate la instanța de contencios administrativ și fiscal competența.
- (7) În cazul exmatriculării din Institutul Național al Magistraturii, cel sancționat este obligat să restituie indemnizația și cheltuielile de școlarizare.
- (8) Procedura de constatare a abaterilor și de aplicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.

Articolul 19

- (1) După încheierea cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție susțin un examen de absolvire, constând în probe teoretice și practice, prin care se verifică însușirea cunoștințelor necesare exercitării funcției de judecător sau de procuror.

(2) Auditorii de justiție care au promovat examenul prevăzut la alin. (1) vor fi numiți, potrivit legii, de regula, în funcțiile pentru care au optat după primul an de cursuri în cadrul Institutului Național al Magistraturii.

(3) Auditorii de justiție care nu promovează examenul de absolvire se pot prezenta încă o dată pentru susținerea acestuia la următoarea sesiune organizată de Institutul Național al Magistraturii. În cazul în care auditorul de justiție nu se prezintă, în mod nejustificat, la examen sau nu promovează examenul în a doua sesiune, el nu poate fi numit ca judecător sau procuror și este obligat să restituie bursa și cheltuielile de școlarizare.

Articolul 20

(1) Absolvenții Institutului Național al Magistraturii sunt obligați să îndeplinească timp de 6 ani funcția de judecător sau de procuror.

(2) În cazul în care un absolvent al Institutului Național al Magistraturii este eliberat din funcție înainte de expirarea perioadei de 6 ani, din inițiativa sa ori din motive care îi sunt imputabile, el este obligat să restituie bursa de auditor de justiție și cheltuielile de școlarizare efectuate cu formarea sa, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1).

Capitolul II

Judecătorii stagiași și procurorii stagiași

Articolul 21

(1) Judecătorii stagiași și procurorii stagiași sunt numiți în funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza mediei generale, obținută prin însumarea celor trei medii de la sfârșitul fiecărui an de studiu și de la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Judecătorii stagiași și procurorii stagiași pot fi numiți în funcție numai la judecătorii sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea.

(3) Judecătorii stagiași se bucură de stabilitate.

Articolul 22

(1) Durata stagiului este de 1 an.

(2) În perioada stagiului, judecătorii și procurorii sunt obligați să continue formarea profesională, sub coordonarea unui judecător sau procuror anume desemnat de președintele judecătoriei sau, după caz, de prim-procurorul parchetului de pe lângă această instanță.

(3) Conducerea instanțelor și a parchetelor este obligată să asigure toate condițiile pentru buna desfășurare a stagiului.

Articolul 23

(1) Judecătorii stagiași judecă:

a) cererile privind pensiile de întreținere, cererile privind înregistrările și rectificările în registrele de stare civilă, cererile privind popriri, încuviințarea executării silite, investirea cu formula executorie și luarea unor măsuri asiguratorii;

b) litigiile patrimoniale având ca obiect plata unei sume de bani sau predarea unui bun, în cazul în care valoarea obiectului litigiului nu depășește 100 milioane lei (10 mii lei RON);

c) plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor contravenționale;

d) somația de plată;

e) reabilitarea;

f) constatarea intervenției amnistiei ori grației;

g) infracțiunile prevăzute la art. 279 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură penală.

(2) Procurorii stagiași au dreptul să pună concluzii în instanță, să efectueze și să semneze acte procedurale, sub coordonarea unui procuror care se bucură de stabilitate.

(3) Soluțiile procurorilor stagiași sunt contrasemnate de procurorii care îi coordonează.

Articolul 24

(1) Judecătorul sau procurorul care răspunde de coordonarea judecătorilor stagiași sau, după caz, a procurorilor stagiași întocmește trimestrial un referat de evaluare individuală privind însușirea cunoștințelor practice specifice activității de judecător sau de procuror.

(2) În vederea prezentării la examenul de capacitate, ultimul referat de evaluare individuală cuprinde avizul consultativ al președintelui curții de apel sau al procurorului general al parchetului de pe lângă aceasta.

Articolul 25

(1) După încheierea perioadei de stagi, judecătorii și procurorii stagiați sunt obligați să se prezinte la examenul de capacitate. În cazul în care judecătorul stagiar sau procurorul stagiar este respins la examenul de capacitate, el este obligat să se prezinte la sesiunea următoare.

(2) Lipsa nejustificată de la examenul de capacitate sau respingerea candidatului la doua sesiuni atrage pierderea calității de judecător stagiar sau de procuror stagiar. În aceasta situație, judecătorul sau procurorul stagiar este obligat să restituie bursa de auditor de justiție și cheltuielile de școlarizare efectuate pentru formarea sa profesională.

(3) Persoana care, din motive justificate, nu s-a prezentat la examenul de capacitate poate susține acest examen dacă de la încheierea stagiului până la data fixată pentru examen nu au trecut mai mult de 2 ani. Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) După trecerea termenului de 2 ani, persoanele prevăzute la alin. (3) sunt obligate să efectueze din nou stagiul, potrivit legii.

Articolul 26

(1) Examenul de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați se organizează anual de Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul Institutului Național al Magistraturii.

(2) Data, locul și modul de desfășurare a examenului de capacitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, precum și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii și se comunică instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea, cu cel puțin 90 de zile înainte de data stabilită pentru examenul de capacitate.

(3) Cererile de înscriere la examenul de capacitate, însoțite de referatele de evaluare și de celelalte acte necesare potrivit Regulamentului privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați, se depun la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 60 de zile de la publicarea datei examenului.

Articolul 27

(1) Comisia pentru examenul de capacitate al judecătorilor și comisia pentru soluționarea contestațiilor sunt alcătuite din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel și formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

(2) Comisia pentru examenul de capacitate al procurorilor și comisia pentru soluționarea contestațiilor sunt alcătuite din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

Articolul 28

(1) Examenul de capacitate constă în verificarea cunoștințelor teoretice și practice prin probe scrise și orale.

(2) Probele cu caracter teoretic au ca obiect fundamentele constituționale ale statului de drept, instituțiile de bază ale dreptului, organizarea judiciară și Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor. La susținerea probelor orale participă cel puțin 3 membri ai comisiilor prevăzute la art. 27.

(3) Probele cu caracter practic constau în soluționarea de spete și întocmirea de acte judiciare, distincte pentru judecători și procurori, în funcție de specificul activității acestora.

Articolul 29

(1) Rezultatele examenului de capacitate se înscriu în tabelul de clasificare a candidaților, care se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(2) Contestațiile pentru examenul de capacitate cu privire la probele scrise se trimit la Institutul Național al Magistraturii, în termen de 72 de ore de la afișarea rezultatelor, de către candidați, curțile de apel sau parchetele de pe lângă acestea. Contestațiile se soluționează în termen de 3 zile. Decizia comisiei de soluționare a contestațiilor este irevocabilă, dispozițiile alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(3) Notarea la probele orale este definitivă.

(4) După întocmirea tabelului de clasificare a candidaților, Consiliul Superior al Magistraturii validează examenul de capacitate, în prima ședință care urmează afișării rezultatelor.

(5) Consiliul Superior al Magistraturii poate invalida, în tot sau în parte, examenul de capacitate în cazurile în care constata că nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege sau de regulament privind organizarea examenului sau ca exista dovada săvârșirii unor fraude.

Articolul 30

(1) După validarea examenului de capacitate, lista tuturor posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă aceste instanțe se publică de îndată, separat pentru judecători și procurori, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se afișează la sediile instanțelor și parchetelor, prin grija Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Candidații declarați admiși la examenul de capacitate au dreptul, în ordinea mediilor, să-și aleagă posturile, în termen de 15 zile libere de la publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(3) Candidatului care nu și-a exercitat dreptul de alegere a postului în termenul prevăzut la alin. (2) i se propune, din oficiu, un post de către Consiliul Superior al Magistraturii. Refuzul de a accepta propunerea este considerat demisie.

(4) La medii egale are prioritate la alegerea postului, în următoarea ordine, candidatul care funcționează la instanța sau parchetul pentru care a optat ori cel care are o vechime mai mare în magistratura.

(5) Repartizarea pe posturi se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, al instanțelor și al parchetelor, se comunică persoanelor interesate și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(6) În circumscripțiile instanțelor și parchetelor unde o minoritate națională are o pondere de cel puțin 50% din numărul locuitorilor, la medii egale, au prioritate candidații cunoscători ai limbii acelei minorități.

Capitolul III

Numirea judecătorilor și procurorilor

Articolul 31

(1) Judecătorii și procurorii care au promovat examenul de capacitate sunt numiți de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Propunerile de numire se fac în cel mult 30 de zile de la data validării examenului de capacitate.

(3) Președintele României poate refuza o singură dată numirea judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin. (1). Refuzul motivat se comunică de îndată Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) În situația în care Consiliul Superior al Magistraturii susține propunerea inițială, are obligația să motiveze opțiunea și să o comunice de îndată Președintelui României.

(5) În perioada dintre data validării examenului de capacitate și data intrării în vigoare a actului de numire de către Președintele României, judecătorii și procurorii care au promovat examenul de capacitate primesc salariul corespunzător funcției imediat superioare celei de judecător sau procuror stagiar.

Articolul 32

Poate fi numită judecător sau procuror militar persoana care îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru intrarea în magistratura, după dobândirea calității de ofițer activ în cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Articolul 33

(1) Pot fi numiți în magistratura, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), persoanele care au îndeplinit funcția de judecător, procuror și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani, precum și magistrații-asistenți la Înalta Curte de Casație și Justiție cu o vechime de cel puțin 5 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile.

(2) Concursul prevăzut la alin. (1) se organizează anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii, pentru ocuparea posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă acestea.

(3) În termen de cel mult 30 de zile de la data validării concursului prevăzut la alin. (1), Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcția de judecător sau, după caz, de procuror a candidaților admiși.

(4) Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(5) Persoanele care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot fi numite, fără concurs, în funcția de judecător sau procuror.

(6) Persoanele prevăzute la alin. (5) pot fi numite la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(7) Persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, precum și avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 10 ani pot fi numite, fără concurs, la judecătorii sau parchetele care funcționează pe lângă acestea.

(8) Persoanele care îndeplinesc condiția de la alin. (5) și (7) prin cumularea vechimii în funcția de judecător, procuror sau în profesia de avocat pot fi numite judecător sau procuror, fără concurs, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(9) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (5), (7) și (8) vor susține un interviu în fața secției corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

(10) Pentru a fi numite în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (5), (7) și (8) trebuie să îndeplinească și condițiile prevăzute de art. 14 alin. (2).

(11) Președintele României poate refuza o singură dată numirea judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin. (1). Refuzul motivat se comunică de îndată Consiliului Superior al Magistraturii.

(12) În situația în care Consiliul Superior al Magistraturii susține propunerea inițială, are obligația să motiveze opțiunea și să o comunice de îndată Președintelui României.

(13) După numirea în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1), (5), (7) și (8) sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii care va cuprinde în mod obligatoriu elemente de drept comunitar.

(14) Persoanele prevăzute la alin. (5), (7) și (8) vor susține, la finalizarea cursului prevăzut la alin. (13), un examen pentru verificarea cunoștințelor. Nepromovarea examenului atrage eliberarea din funcție, cu obligația restituirii indemnizațiilor primite în perioada în care au urmat cursurile.

(15) Judecătorii Curții Constituționale care, la data numirii, aveau funcția de judecător sau de procuror au dreptul, la încetarea mandatului, să revină la postul deținut anterior.

Articolul 34

(1) Înainte de a începe să-și exercite funcția, judecătorii și procurorii depun următorul jurământ: "Jur să respect Constituția și legile țării, să apar drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, să-mi îndeplinesc atribuțiile cu onoare, conștiință și fără partinire. Așa să-mi ajute Dumnezeu" Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinței religioase a judecătorilor și procurorilor și este facultativă.

(2) Refuzul depunerii jurământului atrage, de drept, nulitatea numirii în funcție.

(3) Jurământul se depune în ședința solemnă, în fața judecătorilor instanței sau, după caz, a procurorilor parchetului la care a fost numit judecătorul sau procurorul, după citirea actului de numire.

(4) Depunerea jurământului se consemnează într-un proces-verbal, care se semnează de conducătorul instanței sau, după caz, al parchetului și de 2 dintre judecătorii sau procurorii prezenți, precum și de cel care a depus jurământul.

(5) Depunerea jurământului nu este necesară în cazul transferului sau al promovării judecătorului ori procurorului în alta funcție.

Capitolul IV

Formarea profesională continuă și evaluarea periodică a judecătorilor și procurorilor

Articolul 35

(1) Formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor constituie garanția independenței și imparțialității în exercitarea funcției.

(2) Formarea profesională continuă trebuie să țină seama de dinamica procesului legislativ și consta, în principal, în cunoașterea și aprofundarea legislației interne, a documentelor europene și internaționale la care România este parte, a jurisprudenței instanțelor judecătorești și a Curții Constituționale, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Comunităților Europene, a dreptului comparat, a normelor deontologice, în abordarea multidisciplinară a instituțiilor cu caracter de noutate, precum și în cunoașterea și aprofundarea unor limbi străine și operarea pe calculator.

Articolul 36

Responsabilitatea pentru formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor revine Institutului Național al Magistraturii, conducătorilor instanțelor sau parchetelor la care aceștia își desfășoară activitatea, precum și fiecărui judecător și procuror, prin pregătire individuală.

Articolul 37

(1) Judecătorii și procurorii participa, cel puțin o dată la 3 ani, la programe de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, de instituții de învățământ superior din țara sau din străinătate ori la alte forme de perfecționare profesională.

(2) Judecătorii și procurorii au obligația de a urma în cadrul programelor de formare profesională continuă un curs intensiv pentru învățarea sau aprofundarea unei limbi străine și un curs intensiv pentru inițierea sau aprofundarea cunoștințelor de operare pe calculator organizate de Institutul Național al Magistraturii sau de instanțele judecătorești sau parchete, de instituții de învățământ superior din țara sau din străinătate, precum și de alte instituții de specialitate.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii aproba anual, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, programul de formare profesională continuă a judecătorilor și procurorilor.

(4) Formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor se realizează ținând seama de necesitatea specializării lor.

Articolul 38

(1) În cadrul fiecărei curți de apel și în cadrul fiecărui parchet de pe lângă curtea de apel se organizează periodic activități de formare profesională continuă, constând în consultări, dezbateri, seminarii, sesiuni sau mese rotunde, cu participarea Institutului Național al Magistraturii. Tematica acestora se aproba de Consiliul Superior al Magistraturii.

(2) Președintele curții de apel sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel desemnează judecătorii, respectiv procurorii, care răspund de organizarea activității de formare profesională continuă a judecătorilor și procurorilor de la curtea de apel și instanțele din circumscripția acesteia, respectiv de la parchetul de pe lângă curtea de apel și parchetele subordonate.

Articolul 39

(1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță judecătorii și procurorii sunt supuși la fiecare 3 ani unei evaluări privind eficiența, calitatea activității și integritatea, obligația de formare profesională continuă și absolvirea unor cursuri de specializare, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) Prima evaluare a judecătorilor și procurorilor se face la 2 ani de la numirea în funcție.

(3) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței sau, după caz, conducătorul parchetului, secției sau direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Parchetului Național Anticorupție, precum și din 2 judecători sau procurori desemnați de colegiul de conducere.

(4) Din comisiile pentru evaluarea procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Parchetului Național Anticorupție fac parte și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, respectiv, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție care răspund direct de performanțele acestor structuri.

(5) Criteriile de evaluare a activității profesionale a judecătorilor și procurorilor sunt prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta lege.

*) Potrivit [art. III al titlului XVII din Legea nr. 247/2005](#), la împlinirea termenului prevăzut la [art. II alin. \(2\), anexa la Legea nr. 303/2004](#), cu modificările ulterioare, se abroga.

(6) Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor se aproba prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

Articolul 40

(1) Prin raportul de evaluare a activității profesionale a judecătorului sau procurorului întocmit de comisiile prevăzute la art. 39 alin. (3) sau (4), se poate acorda unul dintre calificativele: "foarte bine", "bine", "satisfăcător" sau "nesatisfăcător".

(2) Judecătorii sau procurorii nemulțumiți de calificativul acordat pot face contestație la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(3) În soluționarea contestației, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot cere conducătorului instanței sau parchetului ori comisiilor sau persoanelor prevăzute la art. 39 alin. (3) sau (4) orice informații pe care le considera necesare, iar citarea judecătorului sau procurorului pentru a fi audiat este obligatorie.

(4) Hotărârile secțiilor pot fi atacate la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii. Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, ca instanța de judecată, sunt definitive și irevocabile.

Articolul 41

(1) Judecătorii și procurorii care primesc calificativul "nesatisfăcător" sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(2) Judecătorii și procurorii care primesc calificativul "satisfăcător" în urma a doua evaluări consecutive sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(3) Cursurile prevăzute la alin. (1) și (2) se încheie prin susținerea unui examen, în condițiile prezentei legi.

(4) Judecătorul sau procurorul care primește în urma a doua evaluări consecutive calificativul "nesatisfăcător" sau care nu a promovat examenul prevăzut la alin. (3) este eliberat din funcție pentru incapacitate profesională de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Articolul 42

- (1) Evoluția carierei de judecător sau procuror se consemnează în fișa din dosarul profesional, care se întocmește și se păstrează de Consiliul Superior al Magistraturii.
- (2) Datele conținute în dosarul profesional sunt confidențiale, în condițiile prevăzute de lege.
- (3) Judecătorii și procurorii au acces la propriul dosar profesional și pot obține copii ale actelor existente în dosar.

Capitolul V

Promovarea judecătorilor și procurorilor și numirea în funcțiile de conducere

Secțiunea 1

Promovarea la tribunale, curți de apel și la parchete

Articolul 43

- (1) Promovarea judecătorilor și procurorilor se face numai prin concurs organizat la nivel național, în limita posturilor vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete.
- (2) Concursul pentru promovarea judecătorilor și procurorilor se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.
- (3) Comisia pentru promovarea judecătorilor este alcătuită din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel și formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.
- (4) Comisia pentru promovarea procurorilor este alcătuită din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.
- (5) Data, locul, modul de desfășurare a concursului și posturile vacante pentru care se organizează concurs se comunică tuturor judecătorilor și procurorilor, prin curțile de apel și parchete, și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii, a Institutului Național al Magistraturii, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și în trei cotidiane centrale, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

Articolul 44

- (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:
 - a) 5 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;
 - b) 6 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;
 - c) 8 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.
- (2) La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat.
- (3) Consiliul Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1).

Articolul 45

Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 44 pot participa la concurs, în vederea promovării pe loc, în limita numărului de locuri aprobat anual de Consiliul Superior al Magistraturii.

Articolul 46

- (1) Concursul de promovare constă în probe scrise, cu caracter teoretic și practic.
- (2) Probele constau în:
 - a) în funcție de specializare, una dintre următoarele materii: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei, drept internațional privat;
 - b) jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și jurisprudența Curții Constituționale;
 - c) jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene;
 - d) procedura civilă sau procedura penală, în funcție de specializarea judecătorului sau procurorului.
- (3) Procedura de desfășurare a concursului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor este prevăzută în Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.

(4) Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 47

În termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea rezultatelor, Consiliul Superior al Magistraturii dispune, prin hotărâre, promovarea judecătorilor și procurorilor declarați admiși.

Secțiunea a 2-a

Numirea în funcțiile de conducere din cadrul judecătorilor, tribunalelor, curților de apel și parchetelor corespunzătoare

Articolul 48

(1) Numirea în funcțiile de președinte și vicepreședinte la judecătorii, tribunale, tribunale specializate și curți de apel se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(2) Pot participa la concurs sau examen judecătorii care au calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.

(3) Judecătorii își depun candidaturile însoțite de orice alte acte considerate relevante, în termen de 20 de zile de la publicarea datei concursului sau examenului, la Institutul Național al Magistraturii.

(4) Concursul sau examenul consta în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și în probe scrise privind managementul, comunicarea, resursele umane, capacitatea candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, rezistența la stres și un test psihologic.

(5) Comisia de examinare este numită de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și este formată din 2 judecători de la Întă Curte de Casație și Justiție, 2 judecători de la curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, judecătorii care au urmat cursuri de management.

(6) Data, locul, precum și Regulamentul de organizare a concursului sau examenului elaborat de Institutul Național al Magistraturii se aproba de Consiliul Superior al Magistraturii și se afișează pe pagina de Internet a Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii și la sediile instanțelor judecătorești, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.

(7) Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește judecătorii în funcțiile de conducere în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(8) Numirea judecătorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței.

(10) Nu pot fi numiți în funcții de conducere judecătorii care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea ori judecătorii care au un interes personal, ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege.

(11) Judecătorii care participa la concurs sau examen, precum și cei propuși pentru o funcție de conducere sunt obligați să dea o declarație pe proprie răspundere din care să rezulte că nu au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 și nici nu au colaborat cu acestea, precum și o declarație de interese care se actualizează anual sau în termen de 15 zile de la apariția unei schimbări sau de la data la care judecătorul a luat cunoștința despre aceasta.

(12) Înainte de numirea în funcțiile de conducere, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifica și comunică, în termen de 15 zile de la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii, dacă judecătorul a făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau a colaborat cu acestea.

(13) Evidența posturilor vacante de conducere de la instanțele judecătorești este publică și disponibilă permanent pe paginile de Internet ale Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Ministerului Justiției, precum și prin afișare la sediile instanțelor judecătorești.

(14) Numirea în funcții de conducere potrivit prezentului articol se face în termen de cel mult 6 luni de la data la care acestea devin vacante.

Articolul 49

(1) Numirea în funcțiile de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie sau prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătoria și de adjuncți ai acestora se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(2) Pot participa la concurs sau examen procurorii care au calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.

(3) Procurorii își depun candidaturile însoțite de orice alte acte considerate relevante, în termen de 20 de zile de la publicarea datei concursului sau examenului, la Institutul Național al Magistraturii.

(4) Dispozițiile art. 48 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(5) Comisia de examinare este numită de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și este formată din 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, procurorii care au urmat cursuri de management.

(6) Data, locul, precum și Regulamentul de organizare a concursului sau examenului elaborat de Institutul Național al Magistraturii se aproba de Consiliul Superior al Magistraturii și se afișează pe pagina de Internet a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a Institutului Național al Magistraturii, a Consiliului Superior al Magistraturii, a Ministerului Justiției și la sediile parchetelor, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.

(7) Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește procurorii în funcțiile de conducere în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(8) Numirea procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(9) Numirea în celelalte funcții de conducere la parchete se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(10) Pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (9) este necesară recomandarea conducătorului parchetului unde urmează să fie numit procurorul.

(11) Dispozițiile art. 48 alin. (10)-(12) și (14) se aplică în mod corespunzător și în cazul numirii procurorilor în funcțiile de conducere.

(12) Evidența posturilor vacante de conducere de la parchete este publică și disponibilă permanent pe paginile de Internet ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Ministerului Justiției, precum și prin afișare la sediile parchetelor.

Articolul 50

(1) Pentru numirea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:

a) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de judecătorie, prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătorie și adjunct al acestuia, o vechime de 5 ani în funcția de judecător sau procuror;

b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime de 6 ani în funcția de judecător sau procuror;

c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime de 8 ani în funcția de judecător sau procuror.

(2) La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat.

(3) Pentru numirea în funcții de conducere, judecătorul și procurorul trebuie să aibă dreptul să funcționeze la instanța sau, după caz, parchetul la care urmează să fie numit în funcția de conducere.

Articolul 51

(1) La încetarea mandatului funcției de conducere judecătorești sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute de art. 48, 49 și 50, o funcție de conducere la aceeași instanța sau la același parchet ori la alta instanța sau parchet ori revin la instanțele sau parchetele de unde provin sau la o instanța sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii.

(2) Revocarea din funcția de conducere a judecătorilor se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea adunării generale ori a președintelui instanței, pentru următoarele motive:

a) în cazul în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile necesare pentru numirea în funcția de conducere;

b) în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale;

c) în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare.

(3) La verificarea organizării eficiente a activității vor fi avute în vedere, în principal, următoarele criterii: folosirea adecvată a resurselor umane și materiale, evaluarea necesităților, gestionarea situațiilor de criza, raportul resurse investite - rezultate obținute, gestionarea informațiilor, organizarea pregătirii și perfecționării profesionale și repartizarea sarcinilor în cadrul instanțelor sau parchetelor.

(4) La verificarea comportamentului și comunicării vor fi avute în vedere, în principal, comportamentul și comunicarea cu judecătorii, procurorii, personalul auxiliar, justițiabilii, persoanele implicate în actul de justiție, alte instituții, mass-media, asigurarea accesului la informațiile de interes public din cadrul instanței sau parchetului și transparența actului de conducere.

(5) La verificarea asumării responsabilității vor fi avute în vedere, în principal, îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente, implementarea strategiilor naționale și secvențiale în domeniul justiției și respectarea principiului distribuirii aleatorii sau, după caz, al repartizării pe criterii obiective a cauzelor.

(6) La verificarea aptitudinilor manageriale vor fi avute în vedere, în principal, capacitatea de organizare, capacitatea rapidă de decizie, rezistența la stres, autoperfecționarea, capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung, inițiativa și capacitatea de adaptare rapidă.

(7) Revocarea din funcția de conducere a procurorilor se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea adunării generale ori a conducătorului parchetului, pentru motivele prevăzute la alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 3-a

Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și numirea în funcțiile de conducere din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție

Articolul 52

(1) Promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție se face de către Consiliul Superior al Magistraturii, dintre persoanele care au îndeplinit funcția de judecător în ultimii 2 ani la tribunale sau curți de apel, au obținut calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar, s-au remarcat în activitatea profesională și au o vechime în funcția de judecător sau procuror de cel puțin 12 ani.

(2) Dispozițiile art. 48 alin. (10)-(12) se aplică în mod corespunzător.

(3) Evidența posturilor vacante de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție este publică și disponibilă permanent pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(4) Judecătorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile pentru funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, însoțite de orice înscrisuri considerate relevante, în termen de 30 de zile de la publicarea postului vacant, la colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care le analizează și le înaintează Consiliului Superior al Magistraturii, însoțite de un raport consultativ asupra promovării, în termen de 10 zile de la primire.

Articolul 53

(1) Președintele, vicepreședintele și președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au funcționat la această instanță cel puțin 2 ani.

(2) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) decât motivat, aducând la cunoștința Consiliului Superior al Magistraturii motivele refuzului.

(3) Numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

(4) Dispozițiile art. 48 alin. (10)-(12) se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori președinte de secție, la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție a devenit vacanta.

(6) Revocarea din funcție a președintelui, a vicepreședintelui sau a președinților de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea adunării generale a instanței, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

Articolul 54

(1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, adjunctii acestuia, procurorii șefi de secție ai

acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestora sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului Justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

(2) Dispozițiile art. 48 alin. (10)-(12) se aplică în mod corespunzător.

(3) Președintele României poate refuza motivat numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea ministrului Justiției care se poate sesiza din oficiu, la cererea adunării generale sau, după caz, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

Articolul 55

(1) Numirea în celelalte funcții de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al Parchetului Național Anticorupție se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, de către Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, după caz.

(2) Pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) este necesară recomandarea conducătorului secției ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Parchetului Național Anticorupție, unde urmează să fie numit procurorul.

(3) Dispozițiile art. 48 alin. (10)-(12) se aplică în mod corespunzător.

(4) Revocarea din funcțiile de conducere a procurorilor numiți potrivit alin. (1) se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori, după caz, a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

(5) Propunerea prevăzută la alin. (4) poate fi formulată din oficiu sau la sesizarea adunărilor generale ori a conducătorilor secțiilor ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Parchetului Național Anticorupție.

Articolul 56

La încetarea mandatului pentru funcțiile de conducere prevăzute la art. 53, 54 și 55, judecătorii sau procurorii revin la instanțele sau parchetele de unde provin sau la o instanță sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii.

Capitolul VI

Delegarea, detasarea și transferul

Articolul 57

(1) În cazul în care o judecătorie, un tribunal sau un tribunal specializat nu poate funcționa normal din cauza absentei temporare a unor judecători, existenței unor posturi vacante sau altor asemenea cauze, președintele curții de apel, la propunerea președintelui respectivei instanțe din circumscripția acelei curți de apel, poate delega judecători de la alte instanțe din circumscripția menționată, cu acordul scris al acestora.

(2) Delegarea judecătorilor de la judecătorii, tribunale și tribunale specializate în circumscripția altei curți de apel se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea președintelui curții de apel în circumscripția căreia se cere delegarea și cu avizul președintelui curții de apel unde aceștia funcționează.

(3) Delegarea judecătorilor curților de apel se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea președintelui curții de apel.

(4) Delegarea în funcții de conducere a judecătorilor de la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, până la ocuparea funcției prin numire în condițiile prezentei legi.

(5) Delegarea în funcțiile de conducere de la Înalta Curte de Casație și Justiție a judecătorilor de la această instanță se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, cu acordul scris al acestora, la propunerea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Delegarea judecătorilor se poate face pe o perioadă de cel mult 90 de zile într-un an și poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, cel mult încă 90 de zile.

(7) În interesul serviciului, procurorii pot fi delegați, cu acordul scris al acestora, inclusiv în funcții de conducere, de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la parchetele din cadrul Ministerului Public pe o perioadă de cel mult 90 de zile într-un an.

(8) Delegarea procurorilor poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, cel mult încă 90 de zile.

(9) Pe perioada delegării judecătorii și procurorii beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția în care sunt delegați. Când salariul și celelalte drepturi bănești prevăzute pentru funcția în care este delegat judecătorul sau procurorul sunt inferioare, acesta își păstrează indemnizația de încadrare lunară și celelalte drepturi bănești.

Articolul 58

(1) Consiliul Superior al Magistraturii dispune detasarea judecătorilor și procurorilor, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice, în orice funcții, inclusiv cele de demnitate publică numite, la solicitarea acestor instituții.

(2) Durata detașării este cuprinsă între 6 luni și 3 ani. Detasarea se prelungește o singură dată, pentru o durată de până la 3 ani, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) În perioada detașării, judecătorii și procurorii își păstrează calitatea de judecător sau procuror și beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru personalul detașat. Când salariul și celelalte drepturi bănești prevăzute pentru funcția în care este detașat judecătorul sau procurorul sunt inferioare, acesta își păstrează indemnizația de încadrare lunară și celelalte drepturi bănești.

(4) Perioada detașării constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.

(5) După încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior.

Articolul 59

Detasarea nu se poate face la instanțe sau parchete de nivel superior celor la care judecătorul sau procurorul are dreptul să funcționeze potrivit legii.

Articolul 60

Transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanță la alta instanță sau de la un parchet la alt parchet ori la o instituție publică se aproba, la cererea celor în cauză, de Consiliul Superior al Magistraturii.

Articolul 61

(1) La cererea motivată, judecătorii pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii, în funcția de judecător, prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezenta lege.

(2) Pentru numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1), candidații vor susține un interviu în fața secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii în cazul procurorilor care solicită numirea ca judecători și, respectiv, a secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii în cazul judecătorilor care solicită numirea ca procuror.

(3) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) decât motivat, aducând la cunoștința Consiliului Superior al Magistraturii motivele refuzului.

Capitolul VII

Suspendarea din funcție și încetarea funcției de judecător și procuror

Articolul 62

(1) Judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:

a) când a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva sa prin ordonanța sau rechizitoriu;

b) când suferă de o boală psihică, care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător.

(2) Suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În perioada suspendării din funcție, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Aceasta perioadă nu constituie vechime în magistratura.

(4) În perioada suspendării din funcție, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.

Articolul 63

(1) În cazul prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. a), Consiliul Superior al Magistraturii comunică de îndată judecătorului sau procurorului și conducerii instanței sau parchetului unde acesta funcționează hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție.

(2) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător sau procuror, suspendarea din funcție încetează, iar acesta este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratura pentru această perioadă.

Articolul 64

(1) În cazul prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. b), boala psihică se constata printr-o expertiza de specialitate, la sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului ori a colegiilor de conducere, iar suspendarea din funcție se dispune pe perioada recomandată de comisia medicală de specialitate, numita în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e).

(2) După expirarea perioadei prevăzute la alin. (1), Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza unei noi expertize, poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție potrivit legii.

(3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului i se plătesc drepturile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

Articolul 65

(1) Judecătorii și procurorii sunt eliberați din funcție în următoarele cazuri:

- a) demisie;
- b) pensionare, potrivit legii;
- c) transfer într-o altă funcție, în condițiile legii;
- d) incapacitate profesională;
- e) ca sancțiune disciplinară;
- f) condamnarea definitivă a judecătorului sau procurorului pentru o infracțiune;
- g) încălcarea dispozițiilor art. 7;
- h) nepromovarea examenului prevăzut la art. 33 alin. (14);
- i) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a), c) și e).

(2) Eliberarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Trecerea în rezerva sau în retragere a judecătorilor și procurorilor militari se face în condițiile legii, după eliberarea din funcție de către Președintele României. În caz de pensionare sau de transfer, eliberarea din funcție se face după trecerea în rezerva sau, după caz, în retragere.

(4) Eliberarea din funcție a judecătorilor stagiați și a procurorilor stagiați se face de Consiliul Superior al Magistraturii.

(5) În cazul în care judecătorul sau procurorul cere eliberarea din funcție prin demisie, Consiliul Superior al Magistraturii poate stabili un termen de cel mult 30 de zile de la care demisia să devină efectivă, dacă prezenta judecătorului sau procurorului este necesară.

(6) Judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor.

Capitolul VIII

Magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție

Articolul 66

(1) Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți șefi și magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se bucura de stabilitate.

(2) Magistrații-asistenți sunt numiți și promovati în funcție de Consiliul Superior al Magistraturii, pe bază de concurs.

(3) Condițiile generale de numire a magistraților-asistenți sunt cele prevăzute pentru funcția de judecător și procuror.

(4) Dispozițiile prezentei legi privind incompatibilitățile și interdicțiile, formarea profesională continuă și evaluarea periodică, drepturile și îndatoririle, precum și răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor se aplică în mod corespunzător și magistraților-asistenți.

Articolul 67

(1) Prim-magistratul-asistent este promovat dintre magistrații-asistenți șefi cu o vechime de cel puțin 4 ani în aceasta funcție.

(2) Magistrații-asistenți șefi gradul III sunt promovati dintre magistrații-asistenți cu cel puțin 3 ani vechime în aceasta funcție. După o perioadă de 2 ani ca magistrați-asistenți șefi pot fi trecuți în gradul II și după alți 5 ani în gradul I.

(3) Magistrații-asistenți gradul III sunt numiți fără concurs dintre judecătorii sau procurorii cu o vechime în magistratura de cel puțin 4 ani. După o perioadă de 3 ani în aceasta funcție, magistrații-asistenți pot fi trecuți în gradul II, iar după alți 3 ani în gradul I.

(4) Magistrații-asistenți gradul III pot fi numiți, prin concurs, și dintre avocați, notari, precum și grefieri cu studii superioare juridice de la curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime de cel puțin 5 ani.

Articolul 68

(1) Prim-magistratul-asistent are următoarele atribuții:

- a) coordonează activitatea magistraților-asistenți din secții și a funcționarilor din Cancelaria Înaltei Curți de Casație și Justiție;
 - b) ia parte la ședințele Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale Completului de 9 judecători, ca instanța disciplinară.
- (2) Prim-magistratul-asistent are și alte atribuții stabilite prin Regulamentul privind organizarea administrativă și funcționarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Articolul 69

Magistrații-asistenți șefi au următoarele atribuții:

- a) participa la ședințele de judecată ale secțiilor și ale Completului de 9 judecători;
- b) repartizează magistrații-asistenți care participa la ședințele de judecată;
- c) asigura ținerea în bune condiții a evidentelor secțiilor și realizarea la timp a tuturor lucrărilor.

Articolul 70

Magistrații-asistenți participa la ședințele de judecată ale secțiilor.

Articolul 71

Magistrații-asistenți care participa la ședințele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție redactează încheierile, participa cu vot consultativ la deliberări și redactează hotărâri, conform repartizării făcute de președinte pentru toți membrii completului de judecată.

Articolul 72

Magistrații-asistenți aduc la îndeplinire orice alte sarcini încredințate de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de vicepreședinte sau de președintele secției.

Titlul III

Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor

Articolul 73

Stabilirea drepturilor judecătorilor și procurorilor se face ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea și complexitatea funcției de judecător și procuror, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege pentru aceste funcții și urmărește garantarea independenței și imparțialității acestora.

Articolul 74

- (1) Pentru activitatea desfășurată, judecătorii și procurorii au dreptul la o remunerație stabilită în raport cu nivelul instanței sau al parchetului, cu funcția deținută, cu vechimea în magistratura și cu alte criterii prevăzute de lege.
- (2) Drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege. Salarizarea judecătorilor și procurorilor se stabilește prin lege specială.
- (3) Salarizarea judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție se stabilește prin legea privind indemnizațiile pentru persoanele care ocupa funcții de demnitate publică.
- (4) Judecătorii și procurorii militari sunt militari activi și au toate drepturile și obligațiile ce decurg din aceasta calitate.
- (5) Salarizarea și celelalte drepturi cuvenite judecătorilor și procurorilor militari se asigura de Ministerul Apărării Naționale, în concordanță cu prevederile legislației privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești și cu reglementările referitoare la drepturile materiale și bănești specifice calității de militar activ și, respectiv, de salariat civil al acestui minister.
- (6) Acordarea gradelor militare și înaintarea în grad a judecătorilor și procurorilor militari se fac potrivit normelor aplicabile cadrelor permanente din Ministerul Apărării Naționale.

Articolul 75

- (1) Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea.
- (2) Judecătorii sau procurorii care considera ca independența și imparțialitatea le sunt afectate în orice mod prin acte de imixtiune în activitatea profesională se pot adresa Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a dispune măsurile necesare, conform legii.

Articolul 76

Judecătorii și procurorii sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor lor profesionale, precum și la cele prevăzute de art. 11 alin. (3).

Articolul 77

(1) Judecătorii și procurorii în funcție sau pensionari au dreptul de a li se asigura măsuri speciale de protecție împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe ei, familiile sau bunurile lor.

(2) Măsurile speciale de protecție, condițiile și modul de realizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Administrației și Internelor.

Articolul 78

(1) Judecătorii și procurorii beneficiază de asigurare pentru risc profesional, realizată din fondurile bugetare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale Ministerului Justiției, Ministerului Public sau, în cazul judecătorilor și procurorilor militari, din fondurile Ministerului Apărării Naționale, pentru viața, sănătate și bunuri, dacă sunt afectate în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, în limita veniturilor pentru anii lucrați în aceste funcții, dar nu în mai mult de 15 ani de activitate.

(2) La eliberarea din funcție, asigurarea prevăzută la alin. (1) încetează.

(3) Asigurarea prevăzută la alin. (1) se realizează în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Judecătorii și procurorii se pot asigura pentru risc profesional peste limita prevăzută la alin. (1).

(5) Prin hotărâre a Guvernului, se poate înființa Casa de asigurări a judecătorilor și procurorilor.

Articolul 79

(1) Judecătorii și procurorii beneficiază anual de un concediu de odihnă plătit de 35 de zile lucrătoare.

(2) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii de studii de specialitate plătite pentru participarea la cursuri sau alte forme de specializare organizate în țara sau în străinătate, pentru pregătirea și susținerea examenului de capacitate și de doctorat, precum și la concedii fără plată, potrivit Regulamentului privind concediile judecătorilor și procurorilor.

(3) Judecătorii și procurorii au dreptul la concedii medicale și la alte concedii, în conformitate cu legislația în vigoare.

Alin. (4) al art. 79 a fost abrogat de alin. (2) al [art. 28 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 148 din 3 noiembrie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005.

(5) Judecătorii și procurorii în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistența medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale.

(6) Judecătorii și procurorii au dreptul la închirierea locuințelor de serviciu. Locuințele de serviciu aflate în proprietatea sau administrarea Ministerului Justiției și unităților subordonate, precum și cele aflate în proprietatea sau în administrarea Ministerului Public nu pot fi cumpărate de judecători, procurori sau orice alți salariați ai acestor instituții.

(7) În cazul pensionării pentru limita de vârstă, titularul contractului de închiriere prevăzut la alin. (6) și, după caz, soțul ori soția acestuia își păstrează drepturile locative pe tot parcursul vieții.

Articolul 80

Judecătorii și procurorii beneficiază anual de 6 călătorii în țara dus-întors, gratuite, la transportul pe calea ferată clasa I, auto, naval și aerian sau de decontarea a 7,5 litri combustibil la suta de kilometri pentru 6 călătorii în țara dus-întors, în cazul în care deplasarea se efectuează cu autoturismul.

Articolul 81

(1) Judecătorii și procurorii cu vechime continuă în magistratura de 20 de ani beneficiază, la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru alte motive neimputabile, de o indemnizație egală cu 7 indemnizații de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii.

(2) Indemnizația prevăzută la alin. (1) se acordă o singură dată în decursul carierei de judecător sau procuror și se înregistrează, potrivit legii.

(3) Modul de calcul al vechimii continue în magistratura se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul decesului judecătorului sau procurorului aflat în activitate. În acest caz, de indemnizație beneficiază soțul/soția și copiii care se afla în întreținerea acestuia la data decesului.

Articolul 82

(1) Judecătorii și procurorii cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratura beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii și procurorii sunt pensionați la cerere înainte de împlinirea vârstei prevăzute de lege și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în aceste funcții. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul sau procurorul a exercitat profesia de avocat, fără ca ponderea acestora să poată fi mai mare de 10 ani.

(3) Pentru fiecare an care depășește vechimea de 25 de ani în funcția de judecător sau procuror, la cuantumul pensiei se adaugă câte 1%, fără a se putea depăși venitul brut avut la data pensionării.

(4) De pensia de serviciu beneficiază și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratura între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei prevăzut la alin. (1) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) numai în funcția de judecător sau procuror beneficiază de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește pe baza drepturilor salariale pe care le are un judecător sau procuror în funcție în condiții identice de vechime și nivel al instanței sau parchetului.

(6) De prevederile alin. (5) pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de judecător sau procuror din motive neimputabile.

(7) Judecătorii și procurorii militari pot opta între pensia de serviciu sau pensia militară de serviciu.

(8) Judecătorii și procurorii care beneficiază de pensie de serviciu potrivit alin. (1), (2) și (4) pot cumula pensia de serviciu cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective.

Articolul 83

Judecătorii și procurorii de la toate instanțele, precum și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) nu pot fi menținuți în funcție după împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege.

Articolul 84

Soțul supraviețuitor și copiii judecătorilor și procurorilor care au dreptul la pensie de serviciu potrivit art. 82 beneficiază de pensie de urmaș dacă îndeplinesc condițiile prevăzute pentru aceasta de [Legea nr. 19/2000](#) privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 85

(1) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul public al asigurărilor sociale se suportă din bugetul de stat.

(2) Pensile de serviciu ale judecătorilor și procurorilor, precum și pensiile de urmaș prevăzute la art. 84 se actualizează anual în raport cu media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni a judecătorilor și procurorilor în activitate.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică și judecătorilor sau procurorilor pensionari, precum și persoanelor care beneficiază de pensia de urmaș prevăzută la art. 84.

Articolul 86

Constituie vechime în magistratura perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție, judecător financiar, judecător financiar inspector, procuror financiar și consilier în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, grefier cu studii superioare juridice sau personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), precum și perioada în care a fost avocat, notar, asistent judiciar, jurisconsult, consilier juridic sau a îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ.

Articolul 87

(1) Pe durata îndeplinirii funcției, personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției, din Ministerul Public, din Consiliul Superior al Magistraturii, din Institutul Național de Criminologie și din Institutul Național al Magistraturii este asimilat judecătorilor și procurorilor în ceea ce privește drepturile și îndatoririle, inclusiv susținerea examenului de admitere, evaluarea activității profesionale, susținerea examenului de capacitate și de promovare, dispozițiile prezentei legi aplicându-se în mod corespunzător, cu excepția dreptului prevăzut de art. 82 alin. (2).

(2) Stabilirea faptelor care constituie abateri disciplinare, precum și a procedurii de cercetare și aplicare a sancțiunilor disciplinare se face prin ordin al conducătorilor autorităților prevăzute la alin. (1).

Articolul 88

(1) Pentru merite deosebite în activitate, judecătorii și procurorii pot fi distinși cu Diploma Meritul judiciar.

(2) Diploma Meritul judiciar se acordă de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, pentru judecători, și la propunerea ministrului justiției, pentru procurori.

Articolul 89

Modelul diplomei și modul de confectionare a acestora se stabilesc, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, de către ministrul justiției.

Articolul 90

(1) Judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natura să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.

(2) Relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și buna-credință.

Articolul 91

(1) Judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora, și să respecte secretul profesional.

(2) Judecătorul este obligat să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor la care a participat, inclusiv după încetarea exercitării funcției.

Articolul 92

(1) Judecătorii și procurorii sunt obligați să aibă, în timpul ședințelor de judecată, ținuta vestimentară corespunzătoare instanței la care funcționează.

(2) Ținuta vestimentară se stabilește prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, și se asigură în mod gratuit.

Articolul 93

Judecătorii și procurorii sunt obligați să prezinte, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, declarația de avere și declarația de interese.

Titlul IV

Răspunderea judecătorilor și procurorilor

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 94

Judecătorii și procurorii răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile legii.

Articolul 95

(1) Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi perchezitionați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Consiliul Superior al Magistraturii fiind informat de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția.

Articolul 96

(1) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

(2) Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea judecătorilor și procurorilor care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau grava neglijență.

(3) Cazurile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procese penale sunt stabilite de Codul de procedură penală.

(4) Dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erorile judiciare săvârșite în alte procese decât cele penale nu se va putea exercita decât în cazul în care s-a stabilit, în prealabil, printr-o hotărâre definitivă, răspunderea penală sau disciplinară, după caz, a judecătorului sau procurorului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului și dacă aceasta fapta este de natura să determine o eroare judiciară.

(5) Nu este îndreptățită la repararea pagubei persoana care, în cursul procesului, a contribuit în orice mod la săvârșirea erorii judiciare de către judecător sau procuror.

(6) Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice.

(7) După ce prejudiciul a fost acoperit de stat în temeiul hotărârii irevocabile date cu respectarea prevederilor alin. (6), statul se poate îndrepta cu o acțiune în despăgubiri împotriva judecătorului sau procurorului care, cu rea-credință sau grava neglijență, a săvârșit eroarea judiciară cauzatoare de prejudicii.

(8) Termenul de prescripție a dreptului la acțiune în toate cazurile prevăzute de prezentul articol este de un an.

Articolul 97

(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

(2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin. (1) nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

Capitolul II

Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor

Articolul 98

(1) Judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

(2) Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor militari poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Articolul 99

Constituie abateri disciplinare:

- a) încălcarea prevederilor legale referitoare la declarațiile de avere, declarațiile de interese, incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii;
- b) intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, precum și imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror;
- c) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- d) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter;
- e) nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor;
- f) refuzul nejustificat de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces;
- g) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu;
- h) exercitarea funcției cu rea-credință sau grava neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune;
- i) efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile;
- j) absentele nemotivate de la serviciu, în mod repetat;
- k) atitudinea nedemna în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili;
- l) neîndeplinirea obligației privind transferarea normei de baza la instanța sau parchetul la care funcționează;
- m) nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;
- n) participarea directă sau prin persoane interpose la jocurile de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor în condițiile legii.

Articolul 100

Sancțiunile disciplinare care se pot aplica judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

- a) avertismentul;
- b) diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 15% pe o perioadă de la o luna la 3 luni;
- c) mutarea disciplinară pentru o perioadă de la o luna la 3 luni la o instanță sau la un parchet, situate în circumscripția aceleiași curți de apel ori în circumscripția aceluiași parchet de pe lângă aceasta;
- d) excluderea din magistratura.

Articolul 101

Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 100 se aplică de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.

Titlul V

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 102

(1) Judecătorii în funcție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție își continuă activitatea până la data expirării mandatului pentru care au fost numiți.

(2) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile își păstrează gradul dobândit în ierarhie și pot ocupa o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și pot reveni pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau pot opta pentru intrarea în avocatura sau notariat, fără examen.

Articolul 103

Judecătorii și procurorii care au, la data intrării în vigoare a prezentei legi, norma de baza la instituții de învățământ superior juridic au obligația ca, începând cu anul universitar următor, să-și transfere norma de baza la instanța sau parchetul la care funcționează ori să renunțe la calitatea de judecător sau procuror.

Articolul 104

(1) Judecătorii și procurorii în funcție, precum și personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) care au beneficiat de vechime în magistratura potrivit [Legii nr. 92/1992](#) pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează aceasta vechime.

(2) Salarizarea magistraților-asistenți se face potrivit anexei nr. 1 la [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002](#) privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 347/2003](#), cu modificările ulterioare, în baza coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 19, 20, 18 pentru magistrații-asistenți gradul I, II, III, la nr. crt. 12, 13, 19 pentru magistrații-asistenți șefi gradul I, II, III și la nr. crt. 12 pentru prim-magistratul-asistent.

Articolul 105

(1) Judecătorii și procurorii militari care își continua activitatea la instanțele și parchetele militare, redistribuți pe funcții inferioare, își păstrează drepturile salariale de care beneficiază la data redistribuirii. Celelalte dispoziții ale prezentei legi se aplică în mod corespunzător și judecătorilor și procurorilor militari.

(2) Transferul judecătorilor și procurorilor militari, la cerere sau ca urmare a reducerii posturilor, se face la instanțe și parchete civile de grad egal, potrivit opțiunii exprimate, în limita posturilor disponibile.

Articolul 106

Consiliul Superior al Magistraturii aproba, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I:

a) Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, care prevede modul de organizare, tematica, bibliografia, probele de examen, procedura de desfășurare a concursului de admitere și a examenului de absolvire, precum și media minima de admitere și de absolvire a Institutului Național al Magistraturii;

b) Regulamentul Institutului Național al Magistraturii;

c) Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați, care prevede modul de organizare, tematica, bibliografia, probele de examen, procedura de desfășurare și media minima de promovare a examenului de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați;

d) Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratura;

e) Regulamentul privind modul de desfășurare a cursurilor de formare profesională continuă a judecătorilor și procurorilor și atestare a rezultatelor obținute;

f) Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor;

g) Regulamentul de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor;

h) Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor;

i) Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor.

Articolul 107

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga:

a) dispozițiile art. 6, art. 12, art. 14-16, art. 36-43, art. 55, art. 58 și [art. 59-69 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993](#), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 8 februarie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

b) dispozițiile art. 2 alin. (2), art. 3, art. 42-69, art. 91-120¹ și [art. 121-131¹ din Legea nr. 92/1992](#) pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art. 66 privind vechimea în magistratura necesară pentru promovarea în funcția de judecător sau procuror, care se abroga pe data de 1 ianuarie 2005.

(3) Dispozițiile [art. 13 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993](#), republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 8 februarie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se abroga pe data de 1 ianuarie 2005.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile [art. II-VIII din titlul XVII al Legii nr. 247/2005](#), care nu sunt încorporate în textul republicat al [Legii nr. 303/2004](#) și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale titlului XVII al [Legii nr. 247/2005](#).

"Art. II. - (1) Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor se aproba de Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Celelalte regulamente prevăzute la art. 106 se actualizează și se aproba în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, se va adopta hotărârea Guvernului prevăzută la art. 77 alin. (3)*) din Legea nr. 303/2004.

Art. III. - La împlinirea termenului prevăzut la art. II alin. (2), anexa la Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare, se abroga.

Art. IV. - (1) Comisiile pentru primul concurs sau examen privind funcțiile de conducere de la instanțe și parchete vor fi numite de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, în termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Regulamentul de organizare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor va fi elaborat de Institutul Național al Magistraturii, aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii și afișat pe paginile de Internet ale Institutului Național al Magistraturii, Consiliului Superior al Magistraturii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerului Justiției, precum și la sediile instanțelor judecătorești și parchetelor, în termen de 10 zile de la numirea comisiilor.

(3) În 30 de zile de la publicarea regulamentului prevăzut la alin. (2) se organizează concurs sau examen pentru numirea în funcțiile de conducere de la curțile de apel, tribunale și parchetele de pe lângă acestea, iar în termen de 60 de zile de la aceeași dată se organizează concurs sau examen pentru ocuparea funcțiilor de conducere de la judecătorii și parchetele de pe lângă acestea. Dispozițiile art. 48 alin. (7) și ale art. 48¹ alin. (7)**) se aplică în mod corespunzător.

(4) Numirea în funcțiile de conducere de la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii, precum și de la parchetele de pe lângă acestea, pentru care se aplică procedura prevăzută la art. 48 alin. (9) și art. 48¹ alin. (9)***), se face în termen de 30 de zile de la numirea în funcțiile de conducere a judecătorilor și procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concursurile sau examenele prevăzute la alin. (3).

(5) Nerespectarea termenelor și a procedurii pentru organizarea concursurilor sau examenelor prevăzute de prezentul articol constituie abatere disciplinară.

Art. V. - (1) Judecătorii și procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, îndeplinesc condițiile de pensionare pentru limita de vârstă vor fi eliberați din funcție la împlinirea unui termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii va lua măsurile necesare pentru ocuparea în termen de 4 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi a posturilor care devin vacante prin pensionarea persoanelor prevăzute la alin. (1).

Art. VI. - Judecătorii și procurorii care nu au renunțat la norma de baza la instituții de învățământ superior juridic, potrivit art. 102****) din Legea nr. 303/2004, sunt obligați să-și transfere norma de baza la instanța sau parchetul la care funcționează, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. VII. - (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților și personalul auxiliar de specialitate depun declarațiile prevăzute la art. 6 alin. (3)*****) sau, după caz, art. 6¹*****) și art. 6²*****) din Legea nr. 303/2004, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifica declarațiile prevăzute la art. 6¹*****) din Legea nr. 303/2004, iar Consiliul Suprem de Apărare a Tarii verifica declarațiile prevăzute la art. 6²*****) din Legea nr. 303/2004 în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. VIII. - Dispozițiile art. 82*****) din Legea nr. 303/2004 se aplică și magistraților-asistenți ai Curții Constituționale și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor prevăzut la art. 73 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare."

*) Art. 77 alin. (3) a devenit, în forma republicată a Legii nr. 303/2004, art. 78 alin. (3).

**) Art. 48¹ alin. (7) a devenit, în forma republicată a Legii nr. 303/2004, art. 49 alin. (7).

***) Art. 48¹ alin. (9) a devenit, în forma republicată a Legii nr. 303/2004, art. 49 alin. (9).

****) Art. 102 a devenit, în forma republicată a Legii nr. 303/2004, art. 103.

*****) Art. 6 alin. (3) a devenit, în forma republicată a Legii nr. 303/2004, art. 5 alin. (3).

*****) Art. 6¹ a devenit, în forma republicată a Legii nr. 303/2004, art. 6.

*****) Art. 6² a devenit, în forma republicată a Legii nr. 303/2004, art. 7.

*****) Art. 82 a devenit, în forma republicată a Legii nr. 303/2004, art. 83.